

GERBEN is een variant van GERBERN

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Ger-' = '(ijzeren) speer'

2] '-bern' = 'beer'

Dus 'berensterk met de speer', 'berensterk door zijn speer', '(met) berensterke speer' enz.

*

Bijzonderheden

In de Germaanse en Keltische cultuur was de beer een heilig dier. Het behoort bij de god Thor. Omdat het in de lente uit zijn winterslaap tevoorschijn komt, wordt hij in verband gebracht met nieuw leven en opstanding uit de doden. Toen de christenen bevonden, dat het dier in de heidense wereld zo heilig was, werd het voor hen een symbool van afgodendom en kwade machten. Er bestaan nogal wat vertellingen van heiligen die een beer wisten te temmen (zinnebeeld voor het overwinnen van het kwaad of de duivel): bv. Gallus, Ghislain (= Gislenus), Corbinianus, Sint Vaast enz. enz..

*

Gerebern van Geel, België; kluizenaar, priester en biechtvader van Dimfna; † vóór 700. Feest 15 mei.

Het verhaal van Dimfna en Gerebern speelt zich af tegen het einde van de 7e eeuw, terwijl de oudste versie van de legende voor het eerst werd opgeschreven rond het jaar 1200. Niet de historische betrouwbaarheid is dus het belangrijkste van dit verhaal, maar de boodschap, de bewondering en de geloofsovertuiging die eruit spreken.

*

Legende

Zij zouden dan uit Ierland afkomstig zijn. De legende weet te vertellen dat Dimfna een dochter was van een heidense Ierse koning en een christengelovige koningin. Toen de koningin niet lang na Dimfna's geboorte overleed, werd haar opvoeding, zoals toen niet ongebruikelijk was, aan anderen overgelaten. Maar die mensen waren christenen. Zonder medeweten van haar vader liet de jonge Dimfna zich dopen en beloofde in de stilte van haar gebed uit eerbied voor God maagd te blijven voor de rest van haar leven. Gerebern was de priester die haar het doopsel toediende en waarschijnlijk bevestigde in haar vrome plannen. Intussen zocht de koning naar een waardige plaatsvervangster voor zijn overleden gemalin. Maar de enige die haar enigszins in schoonheid en karakter benaderde, was... zijn eigen dochter: Dimfna. Met haar wilde hij dus in het huwelijk treden. Dimfna vluchtte in gezelschap van haar geestelijk leidsman, Gerebern, en van een hogere ambtenaar en diens vrouw. Ze staken de zee over en zochten een goed heenkomen in de Belgische Kempen, maar werden er tenslotte door de fanatieke koning achterhaald. Hij doodde eerst de priester Gerebern. Toen zijn hardnekkig aanhouden bij zijn dochter geen resultaat bleek te hebben, bracht hij in blinde woede met één houw van zijn zwaard ook haar om het leven (tweede helft 7e eeuw). De legende weet nog te vertellen dat de vorst zijn straf niet ontging: hij werd krankzinnig van verdriet, eenzaamheid en wroeging.

Dat is er dan ook de reden van dat tot op de dag van vandaag het plaatsje Geel bekend staat om zijn opvang van geestelijk gehandicapten.

*

De relieken van Dimfna rusten nog in Geel, maar die van Gerebern werden geroofd door 'heilige rovers uit Xanten' aan de Rijn, waarschijnlijk reliekenjagers. In de middeleeuwen waren overblijfselen van heiligen immers een gewild artikel. Ze zorgden - ze geloofde men - voor allerlei gebedsverhoringen, trokken pelgrims aan en brachten geld in het laadje.